

Bibliografien siges i undertitlen at være kommenteret. Imidlertid er ikke én eneste af de registrerede publikationer forsynet med kommentarer af refererende eller vurderende art.

Trods disse bemærkninger anbefales bibliografien ubetinget til anskaffelse af alle biblioteker, der har brugere med interesse i politiske institutioner og politisk adfærd i de tre lande. Den er under alle omstændigheder det nyeste og bedste forsøg på at lave en systematisk bibliografi på dette område.

Jørgen Elklit

Søren Kjørup, *Forskning og samfund. En grundbog i videnskabsteori*, København: Gyldendal, 1985, 176 s.

Denne bog med den tiltrækkende titel giver ikke ret meget. Den falder i to dele: Hvad er videnskab?, og Positivismen og dens kritikere.

Niveauet i første del karakteriseres godt af følgende citat: "Også læger må ses som udøvere af en profession; også de hører til gruppen af videnskabeligt uddannede personer med videnskabeligt funderet, ikke-videnskabeligt arbejde af videns- og ideologiformidlende og administrativ karakter. Størstedelen af en alment-praktiserende læges tid går jo med at formidle viden (om sygdomme og om sygdomsbekæmpelse og -forebyggelse) og "ideologi" (om hvad "sygdom" er, og om hvad der er normalt). Og derudover giver lægen jo sin skærv til samfundets forvaltning – med fødsels- og dødsattester, indlæggelsessedler, "lægeerklæringer" og recepter".

Anden del lykkes det ikke forfatteren at skrive uden at der står noget af interesse. Her fortælles om Popper, Merton, Kuhn og Habermas. Lad atter et citat sige noget om niveauet: "Det relativistiske synspunkt må enten være rigtigt eller forkert. Hvis det er forkert, er der ikke mere at diskutere, så lad os regne med at det er rigtigt. Men hvis det er rigtigt, så siger det om sig selv at det ikke har almen gyldighed men at dets modsætning, en absolutisme af en art, kan være et lige så rigtigt synspunkt. Alt efter temperament kan man følgelig sige at relativismen er bragende absurd, selvmodsigende eller pointeløs". Sagde professoren i videnskabsteori ...

Bogens allersidste ord kan jeg ganske tilslutte mig: "Erkendelsen heraf (dvs. af at "den positivistiske fristelse" lurar på os alle) burde måske gøre os lidt mere forsigtige med at bruge betegnelsen "positivist" som skældsord. Og den burde måske få alle os positivisme-kritikere til at interessere os lidt mere for hvad de erklærede positiver faktisk har ment og har været ude på – og få os til at kaste et ekstra blik på hvad vi selv mener og hvad vi selv er ude på".

Erik Rasmussen

Mogens Madsen, *Folketingets økonomisk-politiske beslutninger fra 1958 til 1983*, Roskilde: Forlaget Samfundsøkonomi og Planlægning, 1985, 102 s., 75,00 kr.